

РЕШЕНИЕ

№ 7431

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 18.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10093** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. с чл.145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Тока Ч. С. гражданин на К., с ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 683 от 01.10.2012 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Жалбоподателят счита, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Доводите му в тази насока са следните: Твърди, че административният акт е издаден в нарушение на чл. 35, и чл. 36 от АПК. Същото е постановено при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства е направен необоснован и незаконосъобразен извод, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Сочи се, че решението е нищожно, тъй като административният орган е бил длъжен да установи поотделно наличието или липсата на предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и респективно на хуманитарен статут, защото се отнася за две отделни хипотези, като не го е направил административният орган е нарушил разпоредбата на чл. 59, ал. 1 вр. ал. 2, т. 4 от АПК. Също така в жалбата се излагат аргументи, че председателят на ДАБ не е събрал подробна информация за състоянието на сигурността в К., от която да се направи извод, за това, че в страната са гарантирани основните човешки права и държавата е в състояние да предостави

ефективна закрила на своите граждани. Позовава се на съдебна практика относно пропусъкът да бъдат изследвани фактите, свързани с личното положение на молителя, което включва както обстоятелствата, свързани с опасенията му от преследване, така и с реалната настояща ситуация в страната му по произход, че представлява нарушение на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ. Твърди, че органът не е изложил мотиви за сигурността на страната му по произход във връзка с прилагането на принципа за забрана за обратно връщане по чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и възприет по чл. 4, ал. 3 ЗУБ. По тези съображения се моли съда да отмени решението на председателя на ДАБ.

В хода на съдебното производство Тока Ч. С. се представлява от адв. Г.. Поддържа жалбата, като в съдебно заседание от 26.11.2012г. заявява като причина да не иска да се завърне в страната на произход сексуалната си ориентация, а официалната политика в К. е на нетърпимост срещу лицата с хомосексуална ориентация, преследвани непрекъснато от полицията и властите, хомосексуалното поведение е забранено, криминализирано и подлежи на наказателно преследване.

Ответникът по жалбата – Председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт К. моли съда да отхвърли жалбата. Счита, че решението е правилно и мотивирано и за молителя не е налице реална опасност от тежки посегателства в родината му. Счита, че заявените от молителя проблеми не са доказани, както и че са направени едва в съдебното производство. Позовава се на правилото по чл.63а, ал.2 от ЗУБ. В съдебното производство не се доказало заявеното пред съда обстоятелство във връзка с причината за преследване. За да бъде предоставен статут на бежанец според ответника следва да има установен личен елемент за преследване, а не в самата държава да има закони, които да преследват определена категория лица.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата, счита решението на ДАБ за правилно и законосъобразно и да бъде оставено в сила.

Съдът, след като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна се установява следното:

Настоящото административното производство е започнало с молба на кандидата с рег. № 492/23.05.2012 г. по описа на ДАБ (лист 59 от делото). Съставен е регистрационен лист с приложение (л. 51-53) и Е. дактилоскопна карта (л. 54). Същия ден молителят е запознат чрез писмени указания (л. 55-57) с превод за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията му, както и за организации (л. 58), предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

Съгласно декларираните и отразени в регистрационния лист данни молителят е с име Тока Ч. С., гражданин на К., бамикеле по народност, [дата на раждане] в К., [населено място], по религия католик, със средно образование, говорещ древен език бан гулап, френски и английски, неженен.

На 23.05.2012 г. с молителя е проведено първо интервю (л. 45-49). Заявява, че е напуснал страната по произход легално, като заминава за У., с входна студентска виза, за да продължи образованието си, специалност електроника. Чужденецът разказва, че поради финансови причини е прекъснал следването си след първата година. В Б. е влязъл легално с входна туристическа виза от У. на 15.05.2012 г. Като причини да потърси закрила в Б. посочва, че

е живял, заедно с майка си в къщата на приемния си баща, където живеел с още

четири жени и много деца. Чужденецът твърди, че е ставал свидетел на многократни заплахи и физически нападения от страна на другите жени срещу него и майка му. Разказва, че не е потърсил съдействие от полицията защото в страната му по произход полигамията е широко разпространена и никой не обръщал внимание на семейните скандали. От фактите в интервюто става ясно, че майката на молителя е починала месец – месец и половина, след като е заминал да учи в У. през януари 2011 г. Твърди, че ако се завърнел в родината си го очаква смърт. Също така твърди, че не поддържа контакти с втория си баща, но уточнява, че именно в телефонно обаждане от него узнал за смъртта на майка си и че същата била отровена. Изрично заявява, че не е имал проблеми с официалните власти в К., както и че не е осъждан и не е бил член на политическа партия или организация.

Към преписката е приложено (л. 39-43) копие на национален паспорт № 01474228 издаден от К. на 21.10.2010 г. и валиден до 21.12.2015 г. В паспорта е положена българска виза за краткосрочно пребиваване, издадено от посолството на Република Б. в [населено място], валидна от 13.05.2012 г до 07.06.2012 г.

С решение № 3326/31.05.2012 г. на ДАБ (л. 34) е образувано производство по предоставяне на статут на молителя. В решението е отразено, че при въвеждането на пръстовите отпечатъци на лицето в Е. се е установило, че лицето не е подало молба за закрила в друга държава-членка на ЕС.

На 15.08.2012 г. с чужденеца е проведено второ интервю (л. 28-30), за което е изготвен протокол от същата дата, като неразделна част от него е и декларация, подписана от кандидата, с която дава съгласие да се извърши запис. Не заявява нови обстоятелства от значения за искания статут.

На 30.08.2012 г. с чужденеца е проведено трето интервю (л.19-24).), за което е изготвен протокол от същата дата, като неразделна част от него е и декларация, подписана от кандидата, с която дава съгласие да се извърши запис. Не заявява нови обстоятелства от значение за искания статут. Отново посочва като причина да не се върне в К., че там го очаквала заплахата от жените на баща му, които го били нападали много пъти.

По преписката е изготвено становище на главен експерт в РПЦ – С. (л. 18) за отказ за предоставяне на молителя на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Към административната преписка е приложена справка на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ относно ситуацията в К. от 13.07.2013 г. (л. 12-17). В нея са посочени данни за това, че К. е държава, която е президентска република и се населява от над 280 различни етнически групи. За разлика от много други африкански държави, в К. липсват кръвопрлитни граждански войни и междуособици, което благоприятства развитието на инфраструктурата и промишлеността. Има голямо религиозно разнообразие, като изповядването на различните религии е свободно. Християнството е най-разпространено в южните и западните части на страната. Ислямът е религия, която се изповядва почти във всеки регион. Въпреки големия брой мюсюлмани, в К. няма ислямистки политически партии. Факт е, че в страната е разпространено както еднобрачието, така и многобрачието. Имайки предвид членовете камерунското семейство е многобройно. Камерунското общество е патриархално и насилието над жени е често срещано. Според доклад на Държавния департамент на САЩ относно състоянието на човешките права в К., населението на страната се състои повече от 200 етнически групи, като върху някои от тях е налагана дискриминация.

В административното производство е изискано становище на ДАНС, по което с писмо от 06.08.2012 г. (л. 33) е отговорено, че не се възразява по искането на лицето за закрила.

Като е обсъдил описаните по горе обстоятелства административният орган е постановил решението си (л. 9-11). В него АО подробно е обсъдил фактите, изложени от молителя. Приел е, че мотивите на молителя „имат личен характер“; че молителят не е търсил съдействие от полицията; че молителят не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на ЗУБ. АО е приел също, че молителят е икономически емигрант, а не бежанец. АО е приел, че молителят не изпитва основателен страх от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини. В решението е прието, че липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като кандидатът не излага твърдения за реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, екзекуция, нечовешко или унижително отнасяне (чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ). В решението е разгледана и възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут при „тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт“ АО е преценил, че такава възможност не е налице за конкретния случая и конкретно лице с оглед изложеното от него и с оглед обстановката като цяло в К. според представената справка. С оглед това АО е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Тока Ч. С.. Решението е връчено на 10.10.2012 г.

В хода на съдебното производство жалбоподателят навежда като основание за получаване на закрила, определена от него като истинската причина за напускане на страната на произход, това че е гей (протокол от с.з. на л.76). На въпрос на съда защо за първи път посочва това обстоятелство едва в съдебното производство посочва, че не е познавал местните закони. Обяснява на въпроси на съда, че е с хомосексуална ориентация от много време, 10 години, има приятел тук в С., среща се с него.

Представен е амбулаторен лист от 06.02.2013г. от преглед на жалбоподателя от хирург, в който е дадена анамнеза и е описано обективно състояние, свързано с хемороиди.

По делото е приложена, извън административната преписка, допълнителна справка вх. № 01-69 от 04.01.2013г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ при ДАБ относно ситуацията в К. (л. 91-93). В нея са посочени данни за това, че сексуалните взаимоотношения в К. от един и същи пол са незаконни и се наказват с лишаване от свобода за срок от шест месеца до пет години и с глоба от 40 до 400 щатски долара. Лицата с хомосексуална ориентация обикновено са с нисък социален профил поради обществения позор, дискриминация и тормоз, който им е налаган от служители на правоприлагащите органи, както и възможността за лишаване от свобода. През 2011 г. правителството на К. предлага да се измени Наказателния кодекс за да се даде възможност хора, признати за виновни за еднополови взаимоотношения, да бъдат осъждани – до 15 години затвор и по-големи глоби.

По делото са приети като доказателства представени от жалбоподателя извлечения от информационния център на О., разпечатки от интернет страницата на „А. интернешънъл“ и други разпечатки от публикации в интернет, както и извлечение от международния паспорт на жалбоподателя с отбелязване на визите му за пребиваване в У.. Приложена е и справка за страните в А. кога се навършва пълнолетие с

отбелязване, че в К. пълнолетие се навършва на 21 години. (л. 94-116).

Събрани са свидетелски показания от Сама Г. Ф.. Същият свидетелства, че познава жалбоподателя от четири месеца и му е известно, че е гей, защото го е виждал с момче.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена чрез органа на 17.10.2012 г., тоест в 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалване на АА. Съдът намира, че с молба от 04.10.2013г. не е десезиран от спора, защото след указание не е конкретизиран акт срещу който се оттегля жалбата, а в молба на процесуалния представител от 14.10.2013г. се сочи, че жалбоподателят не е отеглил жалбата си срещу Решение № 683 от 01.10.2012г. Поради това жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна, по съображения, различни от изложените в жалбата.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ –Председателя на ДАБ. Спазена е предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ.

Съдът намира доводите на жалбоподателя за извършени процесуални нарушения в хода на административното производство, за неоснователни.

Съдът счита, че противно на изложеното в жалбата, АО е обсъдил всички правнорелевантни факти, наведени пред АО. Не се откриват противоречия в мотивите на акта, АО е стигнал до правилния извод, че нито едно от обстоятелствата в бежанската история на С. не може да обоснове предоставянето на статут на бежанец или на хуманитарен статут. Производството е образувано в сроковете по ЗУБ; всички интервюта и връчвания да документи са станали с превод от разбираем за кандидата език; направена е справка за страната на произход; взето е становище от ДАНС. Освен твърденията на жалбоподателя (пред АО) относно личното му положение, в обжалваното решение е обсъдена и обстановката в К., касаеща актуалното политическо и икономическо положение в страната и наличието на рискови групи.

Мотивите на ответника в решението му кореспондират с изложеното в молбата на кандидата и на проведените интервюта. До приключване на административното производство по молбата за закрила на жалбоподателя не се установяват относими данни за наличие на предпоставки за предоставяне на статут на бежанец (чл.8 от ЗУБ) или хуманитарен статут (чл.9 от ЗУБ). Предвид наведеното пред него административният орган обосновано е приел, че не може да се направи извод за основателен страх от преследване, нито за наличие на заплаха за живота или свободата на кандидата, или някоя от особените хипотези, които да обусловят предоставянето на бежански или хуманитарен статут.

Действително, съгласно визираната от ответника разпоредба на чл.63а, ал.2 от ЗУБ чужденецът е длъжен да представи своите доказателства до произнасянето по молбата му, като в случай че не ги представи, произнасянето се извършва без тези доказателства. От друга страна обаче Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004г. относно минималните стандарти за признаване и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно

съдържанието на предоставената закрила, предписва оценяване на молбите за международна закрила на лично основание като се вземат под внимание следните елементи: всички относими факти, свързани със страната на произход в момента на вземане на решението по молбата, включително и законите и подзаконовите актове на страната на произход, както и начинът на тяхното прилагане...., личният статут и личното положение на молителя, включително и такива фактори, като неговото минало, неговия пол и неговата възраст, за да може да се определи дали актовете, на които молителят е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване ...., като се има предвид личното положение на молителя.... (чл.4, § 3, а) б) и в)).

В случая жалбоподателят е заявил съответната особеност на личното си положение не пред органа, а пред съда, но уточнява, че датира от години и непознавайки законите на страната, в която кандидатства за закрила, не посочил това обстоятелство пред ДАБ. Представена е и информация за законите на страната на произход, относими към така заявеното от жалбоподателя. Този елемент от личния статут и положение на молителя (сексуалната му ориентация), доколкото се твърди, че съществува и преди подаване на молбата за закрила, следва да бъде разгледана с оглед обективно и всестранно оценяване на молбата за международна закрила на жалбоподателя в контекста на съответната нормативна уредба на страната на произход.

Относно статут на бежанец: Съгласно чл. 8, ал.1 ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение, намира се извън страната, чийто гражданин е и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази страна, или да се завърне в нея.

С решение на Съда на Европейския съюз от 7 ноември 2013г. по съединени дела C-199/12 до C-201/12 е дадено тълкуване на текстове от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, в контекста на въпроси дали хомосексуалните лица съставляват определена социална група при преценка на искане за получаване на статут на бежанец, самото обстоятелство на наказуемост на хомосексуалните действия с лишаване от свобода представлява ли акт на преследване и при какви обстоятелства. Дадено е следното тълкуване:

„1) Член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкува в смисъл, че наличието на наказателно законодателство като разглежданите във всяко от главните производства, което е насочено конкретно към хомосексуалните лица, позволява да се установи, че тези лица трябва да се разглеждат като съставляващи отделна социална група.

2) Член 9, параграф 1 във връзка с член 9, параграф 2, буква в) от Директива 2004/83 трябва да се тълкува в смисъл, че единствено наказуемостта на хомосексуални действия не представлява сама по себе си

акт на преследване. От друга страна, наказание лишаване от свобода, с което се наказват хомосексуални действия и което действително се прилага в приелата подобно законодателство страна на произход, трябва да се счита за несъразмерно или дискриминационно наказание и поради това представлява акт на преследване.

3) Член 10, параграф 1, буква г) от Директива 2004/83 трябва да се тълкува в смисъл, че изключени от нейното приложно поле са единствено хомосексуални действия, които са наказуеми съгласно националното законодателство на държавите членки. При преценката на искане за получаване на статут на бежанец компетентните органи нямат основание да очакват, че за да избегне опасността от преследване, търсецът трябва да прикрива своята хомосексуалност в своята страна на произход или да се въздържа от изразяване на своята сексуална ориентация.”

Отчитайки, че в настоящия случай се касае за твърдения на търсецът закрила, че е хомосексуално лице и данните от ответника са, че в страната на произход К. сексуалните взаимоотношения от един и същи пол са незаконни и се наказват с лишаване от свобода и са описани действия, предприети по прилагане на това законодателството, то следва да се има предвид даденото от С. тълкуване в цитираното решение и молбата на Тока Ч. С. следва да се прецени съобразно това тълкуване. Следва да се разгледа личното положение на молителя и със заявената му принадлежност към определена социална група – тази на хомосексуалните лица като се прецени и достоверността на тази част от бежанската история в контекста на останалите обстоятелства от бежанската история и да се съобрази наличието на действащо и прилагано законодателство за наказване на хомосексуалните лица.

Горното е относимо към статута на бежанец, тъй като касае предпоставките на чл.8, ал.1 от ЗУБ.

При тези обстоятелства решението на ответника в частта му относно търсената закрила за статут на бежанец е незаконосъобразно и следва да се отмени.

Съдът намира за необходимо разглеждане на молбата за закрила при вземане предвид на всички елементи, относими към оценката на лично основание, за конкретния молител. Органът по закрила е този, който следва да прецени в хода на производството пред него, наведено от жалбоподателя обстоятелство относно личния му статут и положение. Това е въпрос по същество като част от дължимата преценка на компетентния АО, която настоящият съд не може да извърши за първи път, тъй като така би лишил чужденеца от произнасяне по същество от страна на административна инстанция по необсъден елемент от молбата му за закрила, на лично основание (макар и не по вина на органа).

Ето защо и на това основание, предвид чл.173, ал.2 от АПК преписката в тази част следва да се изпрати на председателя на ДАБ за ново произнасяне по молбата на Тока Ч. С. в частта ѝ на искане за предоставяне на закрила по чл. 8 от ЗУБ, при което предпоставките за статут на бежанец следва да се преценят в контекста на заявената принадлежност към специфична социална група - тази на хомосексуалните лица, включително и като се анализират

събраните в съдебното производство данни за такава принадлежност на лицето и се прецени бежанската история на молителя при това наведено пред съда обстоятелство, както и се оцени информацията за ситуацията в страната на произход. Да се съобрази постановеното от Съда на Европейския Съюз (четвърти състав) решение от 7 ноември 2013 година по съединени дела C-199/12 до C-201/12, по тълкуването и прилагането на разпоредби от член 9 и 10 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година.

Относно хуманитарния статут: По силата на чл. 9, ал.1 ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в нея е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен, въоръжен конфликт. Такива предпоставки в случая не се установяват за молителя и поради това жалбата му е неоснователна в тази част и следва да се отхвърли.

Воден от горното и на основание чл.90 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Тока Ч. С., гражданин на К., решение № 683/01.10.2012г. на Председателя на ДАБ, в частта му, с която е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и **ИЗПРАЩА** на осн. 173, ал.2 от АПК преписката на на Председателя на ДАБ за ново произнасяне по заявлението на Тока Ч. С. в частта му относно статут на бежанец, съобразно указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона.

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Тока Ч. С., гражданин на К. срещу решение № 683/01.10.2012г. на Председателя на ДАБ, в частта му с която е отказано да му бъде предоставен хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)